

شنبه 23 دی 1396 - 25 ربیع الثانی 1439 - 13 ژانویه 2018

اشغال تبریز توسط نیروهای آلمان و امپراتوری عثمانی در جریان جنگ جهانی اول (1293 ش)

اشغال تبریز توسط نیروهای آلمان و امپراتوری عثمانی در جریان جنگ جهانی اول (1293 ش)

تشکیل شورای سلطنت توسط "محمدرضا پهلوی" در آخرین روزهای حیات رژیم پهلوی (1357ش)

پس از کشتار خونین 13 آبان 57 تهران، محمدرضا پهلوی رسماً شنیدن صدای انقلاب ملت ایران را اعتراف کرد. در این حال بود که در حقیقت شمارش معکوس سقوط رژیم پهلوی آغاز شد. شاه ایران که توان مقاومت در مقابل امواج خروشان انقلاب اسلامی را نداشت، تنی چند از مهره‌های سیاسی مورد اعتماد خود را مأمور تشکیل شورای سلطنت کرد تا به تصوّر خود، امواج اعتراض‌های مردمی را فرو بنشاند. این شورا قرار بود مقدمات انتقال قدرت را از شاه به فرزندش فراهم کند و بدین ترتیب، ملت مسلمان و مبارز ایران را به ادامه حیات رژیم ستمشاهی، متقاعد سازد. هر چند هدف اصلی محمدرضا از تشکیل این شورا، خروج از ایران و در نتیجه جان سالم به در بردن بود. اما مردم آگاه ایران، با تجمع در خیابان‌ها، ضمن مخالفت با این اقدام، حمایت خود را از حضرت امام خمینی اعلام کردند. حضرت امام در همین روز در پاریس اعلام نمودند که به زودی یک دولت جدید انقلابی تشکیل خواهند داد. پس از انتشار این خبر، سید جلال‌الدین تهرانی، برای دیدار با امام، راهی فرانسه شد. امام دو شرط برای پذیرفتن وی معین کردند: استعفای او از ریاست شورای سلطنت و اعلام غیرقانونی بودن این شورا از جانب او. سرانجام رییس شورای سلطنت در اول بهمن از سمت خود استعفا داد و شورای سلطنت بدون هیچ اقدامی در راستای اهداف شاه پس از فعالیتی یک هفته‌ای، عملاً منحل شد.

وقوع درگیری شدید مردم با مأموران رژیم شاه (1357 ش)

در جریان برگزاری تظاهرات و راهپیمایی در چندین شهر ایران، درگیری شدیدی میان مأموران رژیم پهلوی و مردم در گرفت و عده‌ای از مردم مبارز، شهید یا مجروح شدند. همچنین در همین روز، دانشجویان و مردم تهران که در گردهمایی بزرگ خود در دانشگاه تهران اجتماع کرده بودند، مخالفت خود را با رژیم شاه اعلام کردند و مُصّرانه، خواستار بازگشت حضرت امام خمینی(ره) از پاریس به ایران شدند. این حرکت دانشجویان در حالی صورت گرفت که محدوده دانشگاه، توسط سربازان مسلح و نیروهای نظامی محاصره شده بود. پس از این تظاهرات گسترده، حضرت امام، در پیامی، ضمن فراخواندن مردم به هوشیاری، ملت ایران را از وقوع توطئه‌ها و شایعات تفرقه افکنانه از سوی ایادی رژیم، آگاه کردند.

وفات "امام الحرمین جوینی" دانشمند نامدار و آگاه به علوم زمان(478 ق)

ابوالمعالي عبدالملك بن عبدالله بن يوسف جوینی، ملقب به ضیاءالدین، جامع اصول و فروع، کلام و تمامی فنون علمی و استاد امام محمد غزالی است. وی مدتی در مکه و مدینه مجاور بوده و تدریس می‌کرد و به همین جهت به "امام الحرمین" مشهور گردید. تمامی مسایل فقهی را موافق هر کدام از مذاهب چهارگانه که سوال می‌کردند، فتوا می‌داد و وی در زمان سلطنت الب ارسلان سلجوقی، رییس مدرسه‌های نظامیه‌های نیشابور شد و ریاست علمی به او منتهی می‌گردید. امام الحرمین تا سی سال با کمال استقلال، تمامی امور محراب، منبر، تدریس، خطابه و مناظرات مذهبی و مذاکرات دینی را بر عهده داشت و تالیفات متعددی نگاشته است. الارشاد فی اصول الدین، مدارک العقول و غنیة المسترشدين از جمله آثار اوست. وفات او در نیشابور اتفاق افتاد. گویند که بعدها جسدش را به کربلا منتقل نموده و در جوار پدرش دفن کردند.

تولد "بارتولو دیاز" دریانورد و کاشف پرتغالی (1450م)

بارتولو میو دیاز دریانورد و کاشف پرتغالی در سیزدهم ژانویه 1450م در پرتغال به دنیا آمد. به سبب استقبال فراوان جوانان آن زمان از نیروی دریایی، او نیز که اجدادش دریانورد بودند به این کار پرداخت و پس از سالیانی به مقام ناخدایی رسید. دیاز از آن زمان سفرهای دریایی فراوانی انجام داد، هرچند این سفرها مقدمه‌ای برای حضور استعمار پرتغال در نقاط مختلف جهان را فراهم می‌کرد. وی در یکی از این سفرها، که از 14 فوریه 1487م آغاز شد، قصد داشت تا با دور زدن قاره آفریقا راهی را به طرف هندوستان بیابد. به این منظور، دیاز پس از پیمودن اقیانوس اطلس به سوی جنوب، در 28 اوت سال 1488م دماغه امیدنیک را در جنوبی‌ترین قسمت از قاره آفریقا کشف کرد. دیاز پس از این کشف به شهرت فراوان رسید و سرانجام در 29 مه 1500م در 50 سالگی درگذشت.